

טוטו ספורט

שבוע משחקי חלינות האוסטרלייות מינימום הפרס הראשון

250.000 ל"י (כולל העברה) * * *

מינימום כלל הפרסים

375.000 ל"י (כולל העברה) * * *

מיום ח' - המועד האחרון למפירת המטפים

עושה לך מנהג קבוע - מלא טוטו בכל שבוע

המועצה להסדר ההימורים בטוטו

ויכוח זה מקלקל לניצים בישראל את התבנית, שהם מנסים לשוות לנשיא סא' דאט. הפרשנות בעניינים ערביים של הארץ, כמו של עיתוני הערב, היא ניצית מובהקת. אולם פרשנות זו, המבטאת את השקפת הפרשנים עצמם, מופיעה במסווה של ידיעות כוזבות או כוזבות-למחצה, כמו הידיעה על "פלסטין הכבושה" - כש הקורא הרגיל אינו מבחין בינו ובין ידיעות עובדתיות אמיתיות.

דרכי אדם הרפתקה ועמה ציור

אישיהעסקים המצוינה

נידח את הציור בניגוד

40 - ויצא להרפתקה

הגדולה בחייו

מרבית הציירים מתחילים את החיפוש אחר עצמם עוד בשחר חייהם. רבים הנולדים עם מיכחול ביד. עם היוצאים מכלל זה נימנה משה מישען. אל האמנות הד פלסטית התוודע לראשונה, מבחינתו הד מעשית, לפני קצת למעלה משנה, והוא בן 40. בימים אלה הוא מציג תערוכת-יחיד ראשונה, של 40 יצירות בציבעי-שמן, בר ירושלים. ציוריו מהמינים ביופיים וברגבי שותם, ומשקפים מירקם יחסים בין-אישיים על כל דקויותיו.

עיסקי הבייליארד. משה מישען נולד וגדל בחיפה. דווקא המוסיקה היא שתפסה אותו בנערותו. תוך כדי לימודי הנדסת מכונות בטכניון בחיפה, משך שנתיים, זימר במועדון-לילה, ואחר-כך הצטרף לרכב הראשון של מקהלת רננים. עם חבריו או היו אנשי-זמר, ביניהם שמוליק קראוס ואסתר עופרים, שאותה לימד לפ-רט על גיטרה.

אחרי השירות בצה"ל, ארו משה את פקלאותיו ועבר לבאר-שבע. שם עבד במפעל ממשלתי משך שמונה שנים. נסיעה קצרה מערבה, לאמריקה, היא שחזרה ללבו את השינוי המהותי: הוא החליט לנסות את כוחו בעסקים.

הרעיון שעליו החליט ללכת, היה: מו-עדוני-בייליארד. בעשר אצבעותיו בנה את מועדון-הבייליארד הראשון בבאר-שבע: שיסץ מיבנת, תכנן ובנה את שולחנות המישחק, ואחר-כך תיכנן מערכת אלקטרונית להפעלת המועדון, זאת, בהיותו מצויד בניסיון ועזם של מישחקי-בייליארד ספורים במועדון ניו-יורקי, ושנתיים של ליי-מודי הנדסה.

אט-אט הפך מועדון-הבייליארד של משה שסידבר בבאר-שבע, הבייליארד, שהיה קודם מנת-חלקם הביילעדית של פירחחים ידועים, שם, היה עתה מיועד לכל: למן רופאים, עורכי-דין וקציני-מישטרה שחתמו מידו לבוא, ועד לצעירים חסרי-מעש. העושה יש מאין. מכל הארץ באו לראות את המועדון. יצרני שולחנות-בייליארד החלו קונים ממנו תוכניות. הוא הפך המומחה מיספר אחד לבייליארד במדינה. העסקים זינקו קדימה. אל המועדון הראשון התווסף שני, ואליהם סטייקיות, בתי-קפה, דיסקוטק ואולמי-חגונות. לא לחינם אמרו עליו חבריו כי הוא "האיש העושה יש מאין, וכל דבר שהוא נוגע בו - גדל". אלא ששוב נכוננו לו תהפוך כות.

יום אחד ניקרה בדרכו של משה מישען אמן צעיר ומרדני ושמו משה אגמון. "נקלעתי לסטודיו שלו, - ומאוד התלהבתי ממה שראיתי, למרות שלא חבנתי הרבה בציור. חשתי שטמון משהו בציורים ה"סוערים שלפני, מספר משה מישען. "מובן שמשבתי הראשונה היתה לכיוון העסקים, לעשות מהעניין גם עסק. אלא שמהר מאד חבנתי: לא ניתן להפוך אמן לתר-נגולת המטילה ביצירותיה פעמיים בשבוע, ובטח לא אמן כמשה אגמון." ואז החליט מישען לקחת את אגמון תחת חסותו. הוא היה לו לאב, חבר, מפרנס ואיש יחסי-ציבור גסי-יחד. עם זאת, מעולם לא התערב במעשי האמן. זו היתה הדחיפה הראשונה של מישען אל עולם הציור.

הוא החל מבקר במוזיאונים ובתערוכות. בארץ או בחו"ל, לא פסח על אף גלריה אחת. ספרי אמנות קלאסית ומודרנית חדי לו נערמים בביתו בכמויות, ולא לקישוט הסאלון. במשך שנתיים חרש את תולדות האמנות מכל הכיוונים האפשריים. להיזרק לציור. שעות רבות ישב עם אגמון בסטודיו שלו והשתחף, כצופה (המשך בעמוד 28)

שינוי הדראסטי ב"אמצעי התקשורת" הר מצריים, ברור כי מצריים מתרחקת מן השלום. זוהי מסקנה מעניינת. אולם אין בידיעה שמץ של אמת. **מסע לאומני-ניצוי.** הידיעה כולה היא בדותה גמורה. פרי רוחו הפוריה של אחד מאמני שיטת-המוח: הכתב לעניינים ערי-ביים של הארץ, עודד זראי. יתכן כי בשידור בודד כלשהו של קריין כלשהו, נאמרו ברדיו קאהיר המלים "פלסטין הכבושה". אולם לא זהו תוכן ידיעתו של זראי, כפי שהיא מתקבלת על-ידי הר קורא הסביר. נאמר בה כי, "כלי התק שורת" שינו את נוסחתם, החלו במאורגן ובאופן שיטתי לדבר על "פלסטין הכבושה" במקום על ישראל. מכאן: שינוי עקרוני במדיניות המצרית.

אין לכך שחר. לפני ואחרי ידיעתו של זראי, מדברים כל כלי-התקשורת המצריים השכם והערב בפירוש על "ישראל". כך עשה גם אנוואר אל-סאדאת עצמו בנאומו, שקטעים ממנו אף שודרו בטלוויזיה הישראלית. דובר בהם בפירוש על "איס-ראיל".

המלים "פלסטין הכבושה" מקובלות ב"אמצעי-התקשורת של "חזית הסירוב". ה"ענה הכוזבת כי נתקבלו עתה גם במצרים, היא חלק מן המסע הלאומני-ניצוי המנוהל בישראל, כדי לסכל התקרבות ישראלית-ערבית, ולשכנע את הציבור ש"השלום אינו אפשרי".

זהירות בעת הקריאה! גם בנאומו של אנוואר אל-סאדאת זכה להיות מוצג בראי העקום של כתב הארץ לעניינים ערי-ביים.

הדבר בולט מתוך השוואת סיקורו לסי-קור בעיתונים האחרים:

● **אהוד יערי,** סופר דבר, קבע בפרשנות, למחרת הנאום, כי "אין ספק שהי הערות המעטות בענייני ישראל היו מחו-שבות מראש - אולי במיסגרת הסולמוס שערך (סאדאת) עם חזית-הסירוב".

● **ד"ר אמנון קפלויק,** סופר על ה"מישען, הזכיר אף הוא את הוויכוח החריף בין סאדאת ובין חזית-הסירוב. כמו פרשנים רבים ברחבי העולם העלה את המסקנה שהשתמעה מדברי סאדאת, כי אם מצרים תמצא שהאינטרס שלה הוא לנהל משאומתן ולעשות שלום, היא לא תחסס לעשות זאת.

● **הארץ,** לעומת זאת, פירסם מפרי עטו של זראי פרשנות סופר-ניצית, בה נאמר, בין השאר: "לא זו בלבד ש"מצרים לא ויתרה על האופייה הצבאית, אלא היא עושה הכל כדי שהשימוש בה יהיה יעיל יותר בעת הצורך - זוהי

ציור מישען ציור במקום עסקים

אולי המסקנה היותר חשובה שעלתה אמש בנאום סאדאת. אי-אפשר היה כימעט למצוא בנאום זה נימה של פייסנות והכשרת הקרקע להסכם-ביניים עם ישראל, המחייב, בין היתר, הפחתת העוינות. אף לא מילה אחת נאמרה באותה פרשנות על הוויכוח הנוקב של סאדאת עם "חזית הסירוב" - ויכוח שכל עיקרו הוא הסכמתו של סאדאת להסדר ולשלום עם ישראל.

היחידה לפניות הציבור במשרד התקשורת

ת.ד. 274 ירושלים 91000

משרד התקשורת

גיטרות * אקורדיונים כליינשיפה * אורגנים מיתרים * תופים השאלה * מכירה * תיקונים גינזבורג מוסיקה אלנבי 48 (ליד רח' גאולה) ת"א, טל: 03-57773

אל תבזבז מים

תן טרמפ לחייל